

Ruhum Yaralı Biçare Gönlüm Hicrana Sevdalı

— Yazan Adam · 07 Nisan 2013

Bilmem ki hangi kelam kifayet ediyor

Sabrın edebine, ızanın saadetine sukut etmek kar etmiyor

Hüzün hali sineyi dağlıyor, düşler, düşüncelere ram olmak için geçit vermiyor

Umut soluyor, şevk sarsılıyor, neşe kaybolup, ruhumu sızlatıyor, arayış ve fırkat iştiağı dinmek bilmiyor

Gül misali naif ve zarif olmak isterdim

Bağyi ve bedevi halin berduşluğundan sıyrılmayı dilerdim

Gülen gözü, asude gönlü, ülfetli simaları görünce içim gider, ah u figan ederdim

İmrenmek ve ibret almak adına nazar etmeyi nasıl iştiağıla ister ve muhabbet etmeyi ne çok hissederdim

Arzular muvazene içinde olmalıdır

İrade hevese boğulmadan yol alıp, akli dumura uğratmamalıdır

Pasif vicdan, gönlü yaralar, ruhu daraltıp hissiyatı tarumar ederek ufku karartmamalıdır

İnsan gönül gözüyle temaşa etmeyi, basiret içinde yaşamayı, erdem ve fazilete ram olmayı arzulayıp, yol almalıdır

Kalbin ve ruhun şerefi Rabbimiz tarafından vaat edilmiş bir hakikattir, onsuz heves kulu felaha mı erdirecektir, izana sorulmalıdır

Habibi Kibriya hakkıyla tanınmadıkça meşk olmaz

Kulluk kimliği ve hassasiyeti halin mecrasında filizlenmeyince, iman aşkla buluşamaz

Ömür, ecele havale edilmiş bir sırr-ı sevdadır, akıl ve irade bakımından kitabı yazılan bir idrak timsali romandır, kuşku duyulmaz

Mizan kime hasret, Arasat ne büyük ve haşyete amil saadet, ihlas ve inayet vuslata tabi kılınan bir hassasiyet-i saadet, kul hakikatten kurtulamaz

Mustafa CİLASUN